

LEKSJON 5

GUDS HELT TROR PÅ GUD (NA'AMANS TJENESTEJENTE)

MÅL

La barna forstå at det å tro på Gud, gjør at vi gjerne forteller om Gud til andre og peker på Gud i gitte situasjoner. Vår tro på Gud gjør oss til den vi er.

TIL LEDEREN

Gud er en levende Gud som eier all makt i himmel og på jord. Vi har tro på Guds ord som virkekraftig og livbringende i vårt fortrolige samfunn med Gud. Na'amans tjenestejente var et barn som hadde full visshet om at Israels Gud kunne frelse og helbrede. Bibelen er tydelig på at barn allerede fra skapelsen har fått Guds velsignelse. Barna er en gave og et uttrykk for Guds velbehag, Hans velsignelser. Gud trenger barna i sin oppbyggelse av familien, slekten, samfunnet og nasjonen. Barn er åndelige skapninger som tidlig er mottagelige for både å forstå og smake at Herren er god. Tro frelser!

Og det er vår tro som gjør oss virkekraftige. Vår kjærlighet til Gud driver oss. Da kan mennesker uansett alder ha sin tiltro til Gud, og peke på Han uansett omstendigheter og motgang. Vi ønsker at barna skal bli trygge og frimodige i sin tro og formidling av Gud. Dette er viktig i det vi underviser, men også ved den atmosfære, omsorg og oppfølging vi gir.

BIBELPUGG

"Ha tro til Gud!" Mark. 11:22

FORRIGE BIBELPUGG

"Alt er mulig for Gud!" Mark. 10:27

BIBELTEKST

2. Kongebok 5:1-15

FORBEREDELSE

- Finn frem utstyret du trenger.
- Velg bilder/illustrasjoner. Det finnes tegninger bakerst i leksjonen. Disse kan også lastes ned fra PBU's side på nettet for å vises på storskjerm.
- Avtal med barn eller voksne om å samtale med dem om sin tro på Jesus og hvordan de peker på han for andre. Gi dem tid til å forberede seg skikkelig.
- Øv på sangene og på å fortelle.

UTSTYR

- Virkemidlene du ønsker å bruke når du forteller historien om Na'aman.
- Notisbok med gruppenes bønneemner.
- Buttons og tusjer (selges i lekebutikk eller hos Panduro)
- Bibelpuggkort

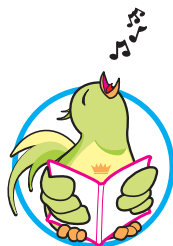
PÅ SAMLINGSDAGEN

Møblér rommet slik at det er plass til lek og aktivitet. Sett opp stoler og gjør klart til dukketeateret. Legg klart alt dere trenger til smågruppene, og gjennomgå aktiviteten med smågruppelederne.

Be sammen om gylne øyeblikk der barna og Gud møtes.

SAMLING 5**VELKOMMEN**

Ønsk alle barna velkommen med en individuell hilsen. Be hver og en ta med skoene/støvlettene, og få dem til å legge dem i en felles haug i rommet et sted.

SANGER

- Vi vil opphøye deg, Jesus (HK1-cd)
- Jeg er en brikke i Guds puslespill (HK2-cd)
- Du er Gud (HK1-cd)
- Tommel opp (HK1-cd)
- Bedre enn det beste (HK2cd)
- Med Jesus i båten

REPETER FORRIGE BIBELPUGG
 "Alt er mulig for Gud!" Mark. 10:27

INTERESSEFANGER

> "Skohaugen"

Del barna inn i passe store lag etter hvor mange de er. Hensikten er at et barn fra hvert lag skal løpe frem til haugen, finne frem sine egne sko/støvletter i haugen, sette dem på seg og løpe tilbake. Så kan neste mann på laget gjøre det samme, til alle er ferdige. Et lag vil jo gjerne være først ferdig!

Så belønning er vel ingen umulighet. Ingen krav om å knyte lisser eller lignende i konkurransen, kun å finne riktig par og ta dem på seg.

Selv om vi må lete i haugen etter våre egne sko, vil det vise seg at selv de minste barna er sikre på sine egne sko. Uansett alder, nesten, vet barna at: Den er min! Det er fordi de daglig er i kontakt med skoene, og lærer seg å kjenne dem igjen. Fortell barna at det er på samme måte med Bibelen og det som står der.

For å være trygge på Guds ord og kunne kjenne igjen Gud når han viser seg, må vi ha daglig kontakt med han.

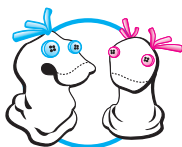
UNDERVISNING

Det å tro, betyr at vi med bestemthet er veldig sikre på noe vi ikke ser.

Det å tro på Gud er ikke bare noe vi sier at vi gjør. Vi tror at Gud finnes, og at han er en levende Gud som alltid er sammen med oss.

Det er ikke lett å tro, for troen kommer ikke av seg selv. Tro får vi når vi hører Guds ord. Bibelen er Guds ord, og jo mer vi leser eller hører fra Bibelen, dess sterkere blir vår tro på det Gud forteller oss. Vi hører om Gud her i vår samling, og alt vi hører og lærer sammen her, det vil være med på å bygge opp en sterk tro inni oss. Troen vil gjøre oss trygge og sikre på hvem Gud er.

Vi som tror på det vi har hørt og opplevd, vi kan peke på Gud.

>Dukketeater

HK2-dvd eller spill selv

Dukken kommer inn og har en dialog med lederen eller en annen dukke.

Milla: Peke? Vi skal ikke peke på noen? Det er stygt!

Lederen: Hei, Milla! Så koselig at du er med og hører på.

Milla: Takk, koselig å være her også. Men du, jeg hørte du sa til barna at vi skal peke på Gud. Det er ikke pent å peke på noen.

Lederen: *Henvender seg mot barna:* Det har Milla helt rett i. Vi skal ikke peke på andre mennesker. Når vi peker på noen så kan det virke som om vi gjør narr av dem.

Milla: Men jeg tror!

Lederen: Ja, Milla. Det gjør du. Og derfor skal du peke på Gud slik at andre kan se Gud slik du ser han.

Og nå sa jeg å peke igjen, jeg vet det.

For å peke på Gud betyr ikke sann "peke på" som du tror.

- Milla:** Åh! Du mener å peke på Gud med begge hendene rett opp med øya lukka? Det har jeg sett mange ganger på møter!
- Lederen:** Du er så god, Milla, du vil så gjerne forstå. Ja, det å løfte hendene opp og lukke øynene i bønn eller sang til Gud, det er en måte å peke på Gud.
Det finnes mange forskjellige måter å peke på Gud.
Når jeg sitter her sammen med dere nå og snakker om det å tro på Gud, så er det min måte å peke på Gud.
- Milla:** Du er jo voksen. Voksne får jo lov til mer enn barn, og det er ikke så lett for oss å ordne sånne møter som det her?!
- Lederen:** Nei, jeg skjønner jo det.
Men dere skal vite at barn er kjempeflinke til å peke på Gud på sin egen måte. Mange ganger er dere flinkere enn oss voksne til å fortelle hvem Gud er.
- Milla:** Så når jeg synger om Jesus, forteller noen i nabolaget eller skolen om Gud, Jesus eller sånt, da peker jeg på Gud? For da viser jeg andre litt hvordan han er.
- Lederen:** Ja, sann er det!
- Milla:** Jeg synes det høres så bra ut her inne (*peker mot hjertet eller hodet*), men når jeg er der ute (*peker mot utgangsdøra*), på skolen og sammen med andre, da er det ikke så bra alltid.
- Lederen:** Hva mener du? Mener du at Gud ikke er bra når du er på skolen?
- Milla:** Nei, Gud er bra, og når du sier at vi skal fortelle andre hvem Gud er, så synes jeg det er bra.
Men på skolen føler jeg det noen ganger så vanskelig.
Det er ikke så lett å fortelle andre at jeg tror på Gud, alltid.
Det er mye, mye lettere å tro her, sammen med dere.
- Lederen:** Sann har jeg det også, og slik tror jeg alle har det innimellom. Derfor er det veldig godt at vi er sammen ofte, og deler det vi tror på. Da blir vi sikrere på hva vi tror. Men vet dere? Nå har jeg veldig lyst til å fortelle dere en historie om en liten jente som

virkelig klarte å peke på Gud og hjelpe mennesker med sin tro.

Vil dere høre om henne?

> Fortell med innlevelse samtidig som du viser bilder, tegninger, drama eller andre illustrasjoner.

En mann som het Na'aman bodde i et land som het Syria. Han jobbet for kongen i landet og var en stor krigsmann. Det sies at kongen var veldig glad i han, og satte stor pris på den jobben han gjorde. Men Na'aman hadde en vond hemmelighet som ingen visste om. **Na'aman var syk av den grusomme sykdommen spedalskhet.** Det var en hudsykdom som gjorde at han hadde blemmer over hele kroppen. Det var både vondt og ubehagelig for Na'aman. En slik sykdom syntes veldig godt også. Og vi blir ikke så pene akkurat med blemmer overalt.

Det fantes ingen medisin eller lege som kunne hjelpe han med den sykdommen. **Det hadde seg slik at Na'amans kone hadde en tjenestejente** som Na'aman hadde tatt med seg hjem etter en krig med Israel. Denne piken hadde hørt om Gud fra hun bodde hjemme i landet sitt. Hun hadde en sterk tro på Gud. **Tjenestejenta fortalte kona** til Na'aman at det var hjelp å få om de reiste til Israel, og tok kontakt med en profet som bodde der.

Selv om denne jenta var bortført fra hjemmet sitt, og bodde hos fremmede som ikke kjente Gud, trodde hun fortsatt på Gud som hun hadde blitt kjent med for lenge siden. Og ikke nok med det: Hun pekte på Gud med en sikkerhet som gjorde at hun ble tatt på alvor med en gang.

Na'aman gikk til sjefen sin, kongen, og fortalte det som jenta hadde sagt. Kongen sa: "Dra dit! Jeg sender brev til Israels konge om at du kommer." **Selv kongen tok denne tjenestejentas ord om Gud på alvor.**

Na'aman var nok villig til å gjøre hva som helst for å bli frisk, men når profeten i Israel ga beskjed om at han skulle bade kroppen sin sju ganger i elva Jordan for å bli frisk, trodde ikke Na'aman noe på det. **Han ble så sint at han ville dra hjem igjen.** De andre som fulgte han på reisen til profeten i Israel, måtte overtale ham til i alle fall å prøve. Men det var så lettvint og rart, liksom? Bare bade sju ganger i den spesielle elven, og så bli frisk? **Han gikk med på å gjøre som han hadde blitt fortalt.** Og selv om det virket helt teit, så tok han sjansen. Han angret aldri på det etterpå! Na'aman ble frisk, og huden hans ble helt ny! Tenk, tjenestejentas tro på Gud hadde gjort slik at **Na'aman ble frisk igjen!** Tror dere Na'aman begynte å tro på Gud selv nå? Det gjorde han.

> Uansett hvor små eller store vi er, er det viktig for oss at vi blir hørt.

Det er ikke noe godt å ikke bli tatt på alvor. Tjenestejenta i Syria var sikkert redd for å fortelle om Gud. Hun visste at ingen der trodde på han. Men hun trodde! Og ikke behøvde jenta å bruke mange vanskelige ord heller. Hun pekte på Gud med sin tro, fordi hun visste at Gud kunne gjøre noe med sykdommen. Og det holdt! Troen holder!

Tenk så godt å vite, dere? Vi kan peke på Gud med vår tro. Din tro og min tro

er nok til å gjøre en forskjell for mennesker som trenger å høre om Gud.

> Drama

HK2-dvd eller spill selv ut fra ideen nedenfor.

En gjeng med barn er på vei til barnemøte. De gleder seg. Litt bortenfor gjengen står en person i hatt, mørke solbriller og lang jakke. Vedkommende sier: "Jeg har så kjempelyst til å gå på barnemøte, men jeg er redd for at guttene i klassen skal erte meg fordi at jeg tror på Jesus. Men nå tror jeg at jeg har funnet løsningen. (*Trekker hatten litt lenger ned*). Ingen vil kjenne meg igjen i dette. (*Han ser seg rundt*) Ok, kysten er klar, ikke et menneske i sikte. Da kan jeg løpe..

- Lag gjerne flere alternativer. Spill flere mennesker med forskjellige løsninger på dette. Kan jo bli litt humoristisk også; med stylter, krabbende, løpende i dyrekostyme osv. Og så en som er åpen og frimodig, og som gjerne får med seg noen på veien. Ha mest fokus og tid på henne.

- Samtal med noen barn om dette med å tro på Jesus, og det å tørre si det videre til andre. Dette kan være avtalt på forhånd, slik at barna vet hva de skal si.

BIBELPUGG

"Ha tro til Gud!" Mark.11:22

Forklar hva dette betyr. Lag talekor med ulike variasjoner av verset.

For eksempel del opp setningen, å la forskjellige grupper si hver sine ord, ha ulik lydstyrke og så videre. Gjør det på deres måte.

BØNN

Be sammen med barna. Vær frimodige på å be troens bønn gjennom takk og lov, enkelt og forståelig.

Barna lærer av dere, og tar med seg ord og setninger til eget bønneliv.

SMÅGRUPPER

> Alternativ 1: Snakk sammen om hvordan vi kan vise andre hvem Jesus og Gud er. Vurder om de er modne for konkrete utfordringer.

Husk i så fall å følge opp dette på neste samling.

De første kristne hadde merke med fisk på som et tegn for hverandre om at de var kristne og trodde på Jesus. På den tiden kunne det være farlig å si at de trodde på Jesu. De kunne komme i fengsel. Slik er det fortsatt i noen land i verden, men heldigvis ikke i Norge.

- Lag buttons med valgfri tekst og /eller dekorasjon. Lederen kan vise en button med "Jeg tror på Jesus". La det være opp til barna selv å velge hva de

vil skal stå på sin. Kanskje noen lager en fisk. Kanskje noen skriver "Jesus", og andre igjen noe helt annet. Barna selv må kjenne hvor frimodige de tør og ønsker å være.

> **Alternativ 2:** Snakk med barna om det som har vært temaet for samlingen. Relater det til deres hverdag og dramatiser historien under sammen med dem. Lag deretter adjektiv fortelling av den.

- **Per var ikke den største i klassen.** Han var liten av vekst, litt sjenert, og han trodde på Jesus. Kaia som var den mest livlige i hele klassen gikk også på søndagsskolen og trodde på Jesus. Begge gikk i samme klasse, men de snakket ikke så mye med de andre i klassen om troen de hadde på Jesus.

En dag de skulle ha gym stod Maren, Truls, Morten og Kaia og snakket sammen. De andre begynte å spørre Kaia om dette med Jesus. **De spurte hvorfor hun trodde på Jesus og hvordan hun kunne vite at han egentlig fantes.**

Før Kaia rakk å svare blåste gymlæreren i fløyta. "Oppstilling" ropte han. **"I dag skal vi spille fotball og jeg deler dere inn i lag"**

Læreren delte de inn i lag og alle barna sprang til hvert sitt hjørne av salen. To av lagene startet mens de andre heiet på dem. Plutselig gjorde Morten en stygg takling mot Truls, og Truls ble liggende på gulvet.

Per som ikke spilte akkurat da så alt som skjedde. Han var en person som ikke ble lagt så mye merke til i klassen fordi han var så rolig.

Da Per så at Truls ble liggende og vri seg på gulvet sprang han ut på banen. Han kom seg bort til Truls før noen andre var der.

Selv om Per ikke pleide å snakke om Jesus så kjente han at nå måtte han høre om han kunne gjøre noe. Truls sa at han hadde veldig vondt i den ene foten sin. Han klarte ikke å stå på den. Per fortalte at i Bibelen står det at Jesus brukte å be for syke så ble de friske igjen. Per trodde at Jesus kunne fikse foten til Truls også slik at han kunne spille fotball igjen. **Per spurte om han kunne få be for foten.**

Det fikk han lov til. Per ba til Jesus om at han måtte gjøre foten til Truls frisk igjen slik at han kunne spille fotball igjen. Nå hadde alle kommet bort til Truls og de stod rundt han i en ring. Læreren kom helt ned til Truls og spurte om han kunne reise seg. **Da Truls prøvde å reise seg var foten helt god igjen.**

Han kjente ingen smerte i den lenger. Han ble så glad at han gav Per en stor klem. Truls skulle nemlig spille en stor fotballkamp dagen etter..

Per var veldig glad for at han hadde turt å be for Truls.

Læreren brølte omsider at timen var slutt og alle skulle gå til garderoben og skifte. På veien ut spurte Truls Per om mange ting med Jesus.

Den siste tingen Truls sa før de gikk inn i garderoben var at Jesus kanskje var

litt interessant likevel og at kanskje han også skulle begynne å tro på dette. Per var kjempeglad da han gikk hjemover da dagen var slutt. Han hadde turt å fortelle om Jesus og be for Truls. Og Truls hadde til og med blitt interessert i Jesus. For en ekstra god dag.

• Adjektivfortelling

Den Per var ikke den største i klassen Han var liten av vekst, litt sjenert, og han trodde på Jesus. Kaia, den var den mest livlige i hele klassen. Hun gikk også på den søndagsskolen og trodde på Jesus.

Begge de barna gikk i samme klasse, men de snakket ikke så mye med de andre elevene i klassen om troen de hadde på den Jesus. En dag de skulle ha gym med de andre elevene i klassen stod Maren, Truls, Morten og Kaia og snakket sammen. De andre begynte å spørre Kaia om dette med Jesus. De spurte hvorfor hun trodde på Jesus og hvordan hun kunne vite at han egentlig fantes. Før Kaia rakk å svare blåste den gym læreren i fløyta. "Oppstilling" ropte han. "Denne dagen skal vi spille fotball og jeg deler dere inn i lag".

Den Læreren delte de inn i lag og alle barna sprang til hvert sitt hjørne av den salen.

To av lagene startet mens de andre heiet på dem. Plutselig gjorde den Morten en stygg takling mot Truls og Truls ble liggende på gulvet. Per, som ikke spilte akkurat da, så alt som skjedde. Han var en person som ikke ble lagt så mye merke til i den klassen fordi han var så rolig. Da Per så at Truls ble liggende og vri seg på gulvet sprang han ut på den banen. Han kom seg bort til Truls før noen andre hadde klart det for Per sprang veldig raskt.

Selv om Per ikke pleide å snakke om Jesus så kjente han at nå måtte han høre om han kunne gjøre noe Truls sa at han hadde veldig vondt i den ene foten sin. Han klarte ikke å stå på den.

..... Per fortalte at i den Bibelen pleide Jesus å be for syke så ble de friske igjen. Per trodde at Jesus kunne fikse foten til Truls også slik at han kunne spille slik fotball igjen. Per spurte om han kunne få be for den foten. Det fikk han lov til.

Per ba til Jesus om at han måtte fikse foten til Truls slik at han kunne spille fotball igjen. Nå hadde alle kommet bort til Truls og de stod rundt han i en ring. Den læreren kom helt ned til Truls og spurte om han kunne reise seg. Da Truls prøvde å reise seg var den foten helt god igjen. Han kjente ingen smerte i den lenger.

Han ble så glad at han gav Per en stor klem. Truls skulle nemlig spille en fotballkamp dagen etter. Per var veldig glad for at han hadde turt å be for Truls.

Den læreren brølte omsider at timen var slutt og at alle skulle gå til garderoben og skifte. På veien ut stilte den Truls den Per om mange spørsmål om Jesus. Den siste tingen Truls sa før de gikk inn i den garderoben var at Jesus kanskje var litt interessant likevel og at kanskje han også skulle begynne å tro på dette.

Den Per var kjempeglad da han gikk hjemover da dagen var slutt. Han hadde turt å fortelle om Jesus og be for den Truls. Og Truls hadde til og med blitt interessert i Jesus. For en ekstra god dag!

dredle.biz

doodle.biz

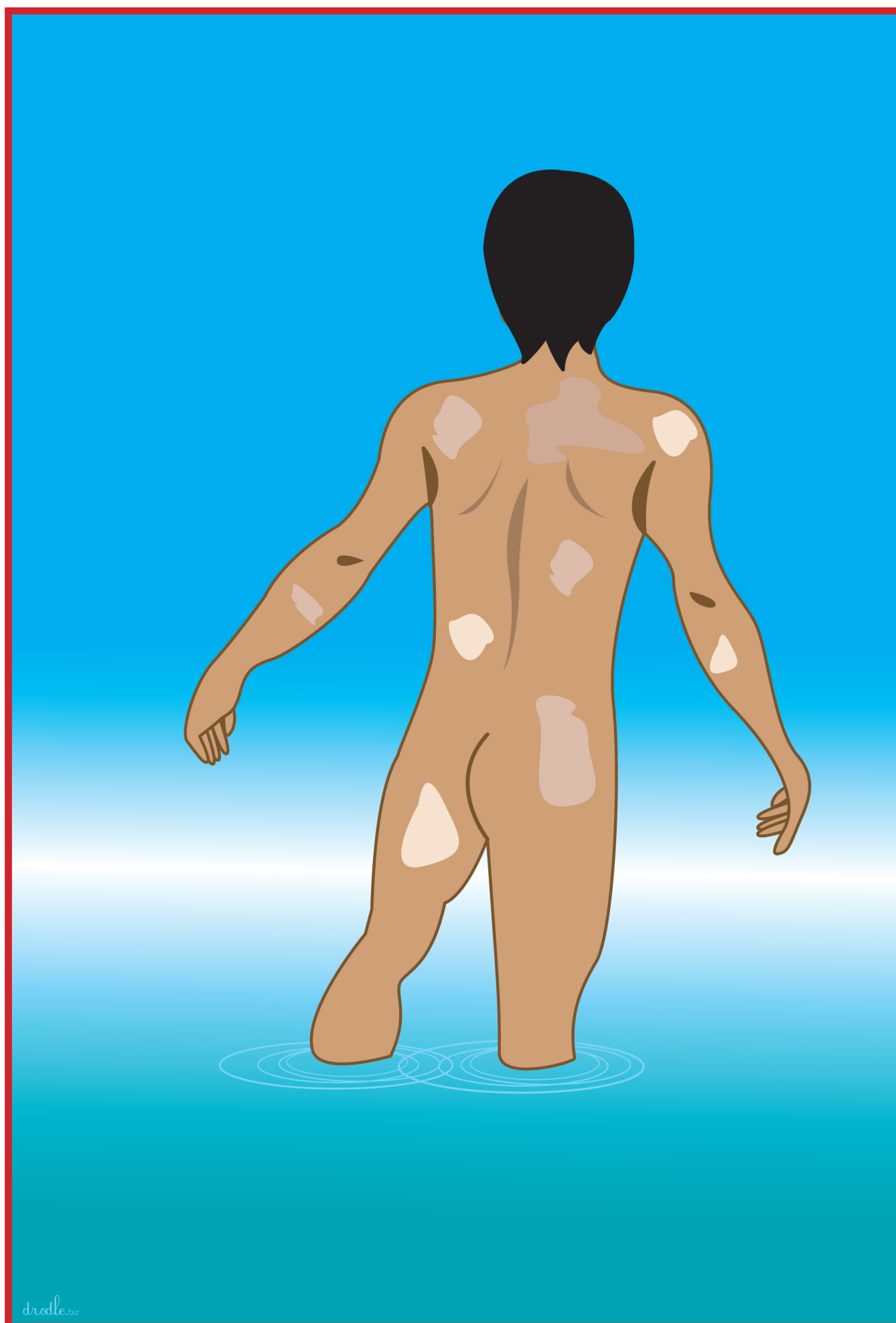

doodle.biz

doodle.biz

doodle.biz

